

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

**105-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
присвяченої 80-річчю БДМУ
05, 07, 12 лютого 2024 року**

Конференція внесена до Реєстру заходів безперервного професійного розвитку,
які проводитимуться у 2024 році № 3700679

Чернівці – 2024

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали підсумкової 105-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2024. – 477 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 105-ї підсумкової науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Геруш І.В., професорка Грицюк М.І., професор Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професорка Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професорка Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професорка Хухліна О.С.

професор Слободян О.М.

професорка Ткачук С.С.

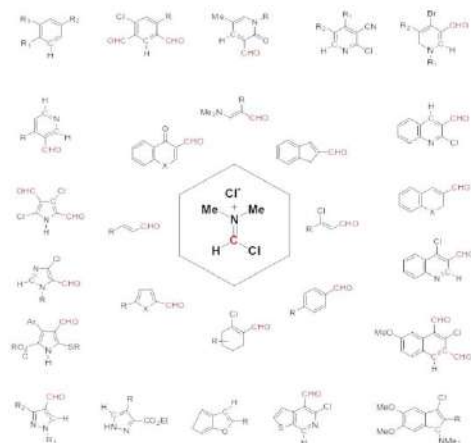
професорка Годоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

професорка Годованець О.І.

ISBN 978-617-519-077-7

© Буковинський державний медичний
університет, 2024

Висновки. На сучасному етапі розвитку органічного синтезу як інструменту для створення нових типів лікарських препаратів, реагент Вільсмайєра зарекомендував себе як вискоєфективний метод отримання карбо- та гетероциклічних біоактивних структур та молекул, що містять важливу для подальшої функціоналізації альдегідну групу. Використання цього реагента дозволяє проводити органічний синтез цілеспрямовано, з високими виходами та незначними матеріальними витратами.

Яремій І.М.

ВПЛИВ МЕЛАТОНІНУ НА ВМІСТ ТБК-АКТИВНИХ ПРОДУКТІВ ТА ОКИСНО-МОДИФІКОВАНИХ БІЛКІВ У НИРКАХ ЩУРІВ ІЗ ДЕКСАМЕТАЗОНИМ ДІАБЕТОМ

Кафедра біоорганічної і біологічної хімії та клінічної біохімії

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Цукровий діабет, попри значні успіхи в його лікуванні, все ще залишається найпоширенішим ендокринним захворюванням у світі. Науковці припускають, що через двадцять років кількість діабетиків може сягнути 642 млн людей. При цукровому діабеті порушення толерантності організму до глюкози, що розвиваються на фоні стійкої хронічної гіперглікемії супроводжується утворенням надлишку активних форм кисню і посиленням процесів вільнорадикального окислення ліпідів (ВРОЛ) та окисної модифікації білків (ОМБ), внаслідок чого порушується функціонування різних органів, зокрема нирок. Корекція таких порушень потребує використання в комплексній терапії діабету доступних та безпечних засобів, які б поєднували гіпоглікемічну й антиоксидантну дію.

Мета дослідження. З'ясувати вплив мелатоніну на вміст ТБК-активних продуктів та ОМБ у нирках щурів за умов дексаметазонового діабету.

Матеріал і методи дослідження. Експериментальних тварин (45 безпородних 18-місячних білих щурів-самців) було розподілено на три групи: 1) контрольна (інтактні); 2) щури з дексаметазоновим діабетом, яким щоденно впродовж 13 діб вводили підшкірно дексаметазон у дозі 0,125 мг/кг; використовували розчин дексаметазону для ін'єкцій 4 мг/мл, KRKA, Словенія; 3) щури, яким паралельно введенню дексаметазону щоденно впродовж 13 діб перорально вводили мелатонін в дозі 10 мг/кг (Sigma, США). Визначення вмісту глюкози в крові тварин проводили безпосередньо перед декапітацією натще, у крові з хвостової вени за допомогою портативного глюкометра (One Touch Ultra Easy, Life Scan США); у всіх діабетичних щурів показники були вище 8,9 ммоль/л.

Декапітацію тварин проводили на 14-ту добу експерименту відповідно до норм «Європейської конвенції з захисту хребетних тварин, що використовуються в експериментальних та інших наукових цілях».

Нирки тварин виймали на холоді та використовували для приготування 5%-го гомогенату на 50мМ Трис-НСІ-буфері (рН=7,4). У центрифугатах гомогенатів визначали вміст ТБК-активних продуктів та окисно-модифікованих білків (ОМБ) за загальноприйнятими спектрофотометричними методиками. Достовірність різниці між отриманими показниками оцінювали з використанням параметричного t-критерію Ст'юдента (при нормальному розподілі) та непараметричного U-критерію Манна-Уїтні (при невідповідності нормальному розподілу). Відмінності вважали вірогідними при $p \leq 0,05$.

Результати дослідження. Згідно отриманих результатів, рівень базальної глікемії у всіх діабетичних щурів перевищував 8,9 ммоль/л, що вказує на розвиток порушення толерантності тканин до глюкози. Щодо показників вмісту ТБК-активних продуктів (кінцеві продукти ВРОЛ) у нирках діабетичних щурів 2-ї групи, які не отримували жодних засобів корекції, то їх вміст був у середньому на 32% вищим, ніж у контрольних тварин. Уміст ОМБ у нирках діабетичних тварин 2-ї групи також був підвищеним – у середньому на 28% порівняно з показниками інтактних тварин контрольної групи. У нирках щурів 3-ї групи вміст ТБК-активних продуктів та ОМБ були на 20 та 18% відповідно нижчими, ніж у тварин 2-ї групи і не відрізнялися вірогідно від показників контрольної групи щурів.

Висновки. При дексаметазоновому діабеті у нирках щурів зростають уміст ТБК-активних продуктів та окисно-модифікованих білків. Щоденне двотижневе пероральне застосування мелатоніну в дозі 10 мг/кг на фоні розвитку дексаметазонового діабету запобігає посиленню процесів ВРОЛ і ОМБ у нирках щурів.

СЕКЦІЯ 6

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВНУТРІШНЬОЇ, СІМЕЙНОЇ, СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ВИЩОГО МЕДСЕСТРИНСТВА

Al Salama M.W.

STATUS OF CORONARY CIRCULATION IN PATIENTS WITH STABLE ANGINA CONSIDERING THE PRESENCE OF MYOCARDIAL INFARCTION IN THE HISTORY

*Department of Internal Medicine, Physical Rehabilitation and Sports Medicine
Bukovinian State Medical University*

Introduction. Despite numerous advances in prevention, diagnosis, and treatment, cardiovascular diseases remain a leading cause of death worldwide over the past 20 years. This tendency can be partially explained by the ongoing difficulty in identifying predictors of severity that could, in the conditions of confirmed pathology, ensure the early administration of appropriate therapy.

The aim of the study. To study the state of coronary circulation in patients with stable angina pectoris of different functional classes, depending on the presence of history of myocardial infarction.

Materials and methods. The study included 120 patients with the objective diagnosis of stable angina pectoris (StSt), who were divided into groups - the 1st group with StSt II functional class (FC) and the 2nd - with StSt III FC (25.83 and 74.17 % of cases, respectively). Based on the presence or absence of a previous myocardial infarction (MI) in the anamnesis, the distribution determined group A - patients with post-infarction atherosclerosis after a Q-myocardial infarction (44.17% of cases), group B - with post-infarction atherosclerosis after a non-Q-myocardial infarction (17, 50% of cases) and group C - patients with diffuse atherosclerosis (38.33% of cases).

Results. As expected, in the group with a history of Q-myocardial infarction, the proportion of patients with StSt III FC probably prevails (51.69 ± 5.30 and 22.58 ± 7.51 % of cases, respectively ($p < 0.01$), with probably less detection of severe angina among persons without MI (32.58 ± 4.97 and 54.84 ± 8.94 % of cases, respectively ($p < 0.05$). The presence in the anamnesis of previous non-Q myocardial infarction does not affect the severity of angina pectoris with the same proportion of